

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: TAARER VED HERR FREDERIK VON ARNSBACHS GRAV (1772)

Citation: Ewald, Johannes: "TAARER VED HERR FREDERIK VON ARNSBACHS GRAV (1772)", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 191.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald04val-shoot-workid77802/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

TAARER VED HERR FREDERIK
VON ARNSBACHS GRAV
(1772)

⁵ HER traf han mig — Her i mit fulde Hierte
Fandt jeg den dødelige Piiil — —
Kun skrækkelig for Børn! — kun følt af Daarer! —
Seer mig Forsagte! — Seer, om spildte Taarer
Vanære mig! — jeg fandt den uden Smerte,
Og maaler Saaret med et roligt Smil. —

¹⁰ See, var det ei til Saar, at evig Orden
Bestemte Dødeliges Bryst? —
Den kloge læger dem — men kun den svage
Opirrer dem til Smerte ved sin Klage.
Afvende — svække Taarer Almagts Torden? —
¹⁵ Tilbagekalde Suk forsvundet Lyst? —

Selv denne Kulde — dette Iis, som sniger
Her op til Hiertet med mit Blod — —
Det hærdet mig — at Solen rødmer — graaner —
At Jorden vakler — flyer — at Livet daaner —
²⁰ Det smerter ei — og dette Suk, som stiger
Dybt af mit Bryst, er Vidne til mit Mod.

Død . . . ARNSBACH død! . . . Dag, som saa tavs frem-
Du har ei fundet Ham igien! — bryder,
²⁵ Tom er du Dag! — o Du, som var min Glæde
Hvor er du? — ak! — men tie du Drift at græde! —
Men siger mig, o I, hvis Taare flyder,
Er Han da død, og har jeg tabt min Ven? —

Saa, at det ædleste, det beste Hierte
³⁰ Slaaer ikke — evig ikke meer! —
Og Dyd skal aldrig — Gienskin af den Høie
Skal aldrig straaie fra det brystne Øie! —
Hvad vil du Taare? — Tie du Tolk af Smerte! — —
Kan Suk besiele Mennesket af Leer? —

192 VED HERR FREDERIK VON ARNSBACHS GRAV

Ak, kunde Graad, og blodig Graad oplive
Min ARNSBACH! -- Asken af min Lyst! --
Men nei! -- den Død, som Intet kan forsone,
Har alt opreist sin skrækkelige Throne
I Venskabs Helligdom -- hvo kan fordrive 5
Tyrannen af det elskte . . . kolde Bryst? --

Nei kun forgieves -- kun forgieves flyder
Den hede Graad -- forgieves slaar
Mit Hierte høit -- ha nei! -- Hvi vil jeg græde?
Nei, syng vil jeg om min døde Glæde! -- 10
Kitharren skal fortælle ARNSBACHS Dyder,
Og tale om Ham med det sidste Aar.

Men reen og høi og ædel skal du være
Min Sang! -- saaledes var min Ven --
Hver Følelse -- hver Tanke saae man blinke 15
I rene Smil -- Skøn, uden Slør og Sminke
Var ARNSBACHS Siel -- usmittet som Hans Ære,
Og aaben for enhver som Himmelen. --

Høi var Hans Siel, og rolig, og fornøiet --
I Fare kiek -- i Modgang mild -- 20
I Medgang stærk -- i Skygge og i Flamme,
I Venners og i Dødens Arm den samme --
Saa stod Hans Dyd, som Klippen staaer ubøiet
I Storm -- og smelter ei ved Solens Ild --

Og ædel var Han -- øm ved fremmed Smerte, 25
Betænkt paa Ubekindtes Vel --
Til Trøst, til Raad, til Rædning altid færdig --
Og aldrig haard af Dyd mod en Ynkværdig --
Selv svages Feil fandt Medynk i Hans Hierte --
Men Dyd var ene mægtig i Hans Siel! -- 30

Hvad vil du Taare? -- nu, da Sang opliver
Min Lyst? -- vil du da kvæle den? --
Hvi svækkes Harpens Lyd? hvi dør min Stem-
me? --

VED HERR FREDERIK VON ARNSBACHS GRAV 193

Syng høit! . . . at andre Slegter maa fornemme
Hans Mod, som Christen og som Helt — Hans Iver,
Som Undersaat, som Broder og som Ven! —

Syng om enhver af de forsvundne Dyder! —

⁵ Men sk! — men Angst har qvalt min Aand! —

Død er Han — død . . . dog vil jeg ikke græde —

Algodhed tog Ham — syng om salig Glæde! —

Syng høit! — men Hiertet smelter — Taaren fly-
der —

¹⁰ Og Harpen falder af den svage Haand! —

I ANLEDNING AF HANS EXCEL-
LENCE HR. GREV HAXTHAU-
SENS AFGANG FRA SØE
ETATEN
(1772) 5

LAD Helten reise stolte Pyramider
Paa Brødrers Støv! — Til Skræk for bedre Tider
Krigs Guden flette ham en blodig Krands!
I glade Hymner skal Camoenen prise
DÉN SANDE BØRGER-VEN! — og DIG DU VIISER 10
Skal Phœbus krone med sin Glands!
HAXTHAUSEN! — Meer end dræbt Myriader,
Og meer end Lorbær, er det Navn af Fader,
Som faae tilraabe DIG Velsignende!
DU bygte kun DIN Roes paa Brødrers Nytte, 15
I Danskes Bryst — Men denne Ære Styttte
Skal ingen gyse ved at see! —